

ನಿನ್ನನ್ನು ನೀವು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದು ಹೇಗೆ (ರೋಮಾಪುರ 12)

ರೂಪಾಂತರವಾದ ಜೀವಿತವು ಸ್ವತ್ಯಾಗದ ಜೀವಿತವಾಗಿದೆ ...

ರೋಮಾಪುರ 1-11ರಲ್ಲಿ, ಪಾಲನು ರಕ್ಷಣೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕ್ರಮ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಈ ಯೋಜನೆಯು ದೇವರು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರೊಡನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯೊಡನೆ ಸಲಹೆಂದವದೆಂದು ಇದು ತೋರಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಈ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮದ ತತ್ವವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವಂತವುಗಳು ಆಗಿವೆ 12ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ಆರಂಭವು, ಪಾಲನು ತಾತ್ಪ್ರಿಕತೆಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಗಿಕತೆಯತ್ತ ಸಾಗುವುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ, “ಆದರೆ ಎಲ್ಲವುಗಳೂ ನನಗೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಜೀವಿಸುವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಂಡುಬರುವುದು” ಎಂಬುದು ಆತನು ಸೂಚಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿರಬಹುದು, ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ರೋಮಾಪುರ 12-16ರಲ್ಲಿ, ಪಾಲನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ ಹಿಂದೆ ಕಂಡುಕೊಂಡ ತಾತ್ಪ್ರಿಕ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಅನ್ವಯದಲ್ಲ ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

“ಆದುದರಿಂದ ಸಹೋದರರೇ, ದೇವರ ಕನಿಕರವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ದೇಹಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಖೀನಲಾಗಿಯೂ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗಿಯೂ ಇಡುವ ದೇವರ ಸಜೀವ ಯಜ್ಞವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಪಿಸಿ ಇದೇ ನಿಮ್ಮ ವಿವೇಕಪೂರ್ವಕ ಆರಾಧನೆಯು” (ರೋಮಾಪುರ 12:1) ಎಂಬುದು ಈ ಪದಗಳು ಪಾಲನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಭಾಗವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇದು ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ.

ಈ ವಚನವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು: (1) ಪಾಲನು ನಮಗೆ “ಬಿಚ್ಚಾಪಿಸುವುದನ್ನು” ಗಮನಿಸಿರಿ. ಪಾಲನಿಗೆ ಅಚ್ಚೆಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವು ಇತ್ತು, ಆದರೆ ಆತನು “ಬಿಚ್ಚಾಪಿಸುವುದನ್ನು” ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹುಶಃ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೃದಯದ ಸಮರ್ಪಣೆಯಿಂದ ಆತನು ಪ್ರಭಾವಿತಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅಚ್ಚೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಆತನು ಅನಿಸುವವನಾಗಿದ್ದನು. (2) ಆತನ “ಬಿಚ್ಚಾಪನೆಯು ದೇವರ ಕರುಣೆಯು” ಅಧರತವಾಗಿತ್ತು, ದೇವರು ತನ್ನ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಅನೇಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ ತೋರಿದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಆತನ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. (3) ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವವರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಪಾಲನು ಬಿಚ್ಚಾಪಿಸುವನಾಗಿದ್ದಾನೆ; ಇದು ನಾವು ಹೊಂದಿದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. (4) ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು “ಸಜೀವ ಯಜ್ಞವಾಗಿ” ಇರಿಸ ಬೇಕು, ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಇದು “ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಬಲ” ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಿ ಬಲಯನ್ನು ಜೊತೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಯಜ್ಞವೇದಿಗೆ ಕೆಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತರುವುದರ ಬದಲು ಕ್ರೈಸ್ತನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಆತನನ್ನೇ ದೇವರಿಗೆ ಬಲಪಶುವನ್ನು ಯಜ್ಞವೇದಿಯ ಮೇಲೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಕರೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆ! (5) ನಮ್ಮ ಬಲಯು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾದದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. “ಪರಿಶುದ್ಧವಾದದ್ದು” ದೇವರ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ದೇವರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾದದ್ದು”

ದೇವರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. (6) ಇಂಥ ಬಲಯು ಅರ್ಪಣೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ “ಆತ್ಮಿಕ ಆರಾಧನೆ” (RSV), ಅಥವಾ ನಮ್ಮ (KJV), “ವಿವೇಚನಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಸೇವೆ” (ASV), “ಆರಾಧನೆ ಆತ್ಮಿಕ ಸೇವೆ” (NASB), “ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕ ಆರಾಧನೆಯ ಒಂದು ಕಾರ್ಯ” (Phillips) ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ನಮ್ಮನ್ನೇ ಬಲಿಯಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸುವಂತದ್ದು ವಿವೇಚನಾಶೀಲವಾದದ್ದು ಆಗಿದೆಯೇ ಹೊರತಾಗಿ ವಿವೇಕ ಹೀನವಾದದ್ದಲ್ಲ ಅಥವಾ ಭಾವನಾತ್ಮಕತೆಗೆ ಸಮೀಪವಾದದ್ದಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು “ಸಜೀವ ಯಜ್ಞವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸುವ” ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಸೂಚನೆಗಳ ನೆನಪಿಸಲು ರೋಮಾಪುರ 12-16 ಭಾಗವು ನಮಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. “ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ ಜೀವಿತದ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಬೇಕು” ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ, ಈ ಅಜ್ಜಿಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿದೆ: ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಾಗಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಇದನ್ನು ನೀನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀ? ರೋಮಾಪುರ 12 ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ಹೇಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವುದು ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥ ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕೊಡದಿರು ಎಂಬುದೇ (ರೋಮಾಪುರ 12:2)

ರೋಮಾಪುರ 12:2 ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, “ಇಹಲೋಕದ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ನೂತನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಪರಲೋಕಭಾವದವರಾಗಿರಿ. ಹೀಗಾದರೆ ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕನುಸಾರವಾದದ್ದು ಆದರೆ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾದದ್ದು ದೋಷವಿಲ್ಲದ್ದು ಯಾವುದೆಂದು ವಿವೇಚಿಸಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.” (ಹೋಲಿಸಿ ಯಾಕೋಬ 1:27; 1 ಯೋಹಾನ್ 2:15.) ಜಗತ್ತಿಗೆ ನಾವು ಖಚಿತಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ - ಒಂದು ಬಿಡುವು, “ಜಗತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಮೂಸೆಯೊಳಗೆ ಒತ್ತದಿರಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಾವು ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಬಯಸುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಜಗತ್ತಿನವರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರಬೇಕು.

ಕೆಲವರು “ದೃಢೀಕರಣ”ದ ಜೊತೆ ಪರಿವರ್ತಿತೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಉಷ್ಣ ಅಳಿಯುವ ಮಾಪನದ ಜೊತೆ ಉಷ್ಣ ನಿಯಂತ್ರಕವನ್ನು ಹೋಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ದೃಷ್ಟಾಂತಿಸುವ ವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಉಷ್ಣ ಮಾಪಕವು ಕೇವಲ ಉಷ್ಣವನ್ನು ಅಳಿಯುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಜಾಗರೂಕರಾಗದೆ ಹೋದರೆ, ಕ್ರೈಸ್ತರಾದ ನಾವು ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವಂತರಾಗಿದ್ದೇವೆ: ಲೋಕವು ಅಳಿಯುವ ಮಾಪನವು ನಮ್ಮಂತಹ, ಜನರ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುವ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟದ ಮಾದರಿ ಆಗಿದೆ, ಬದಲಾಗಿ ಉಷ್ಣನಿಯಂತ್ರಕದ ಹಾಗೀರಬೇಕು. ಅದು ಕೇವಲ ಸುತ್ತಲಿನ ಉಷ್ಣವನ್ನು ಅಳಿಯುವುದಲ್ಲ ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ನಾವು ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಿಕ ಉಷ್ಣತೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಆದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು - ವಿಷೇಷವಾಗಿ “ನೈತಿಕವಾದ ಪರಿನರವು” ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವುದಾಗಿದೆ - “ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬೆಳಕಾಗಿ” ಇರುವುದರ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು “ಭೂಮಿಗೆ ಉಪ್ಪಾಗಿ” ಇರುವುದರ ಮೂಲಕ.

ನಾವು ಭಿನ್ನವಾಗಿರ ಬೇಕಾದದೇನೋ ನಿಜ ಅದರ ಮೌಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಕಟ್ಟಡದೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಇತರರು ಬಾಗಿಲನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಕೇವಲ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಶಿಟಿಪಿಯಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕು ಎಂಬರ್ಥವಿಲ್ಲ; ಇತರರು ಢಾಳು ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಅದರ ಅರ್ಥ ನಾವು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಬೇಕು ಎಂದಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ನಾವು ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದೇವೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವು ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಇತರರು

ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ನಾವು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವುದು ಹೇಗೆ? ಈ ರೂಪಾಂತರವು “ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಬೀಕರಿಸುವುದು” ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವವು ವಿವೇಚನಾರಹಿತವಾದುದು ಅಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವದ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಆಯಾಮಗಳು ಇವೆ, ಆದರೆ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವವು ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಬೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ದೇವರು ವಿನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಬದಲಾಗಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ರೂಪಾಂತರದ ಪರಿಣಾಮವು “ದೇವರ ಚಿತ್ತ ವಿನಾಗಿದೆ, ಯಾವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದುದು, ಮತ್ತು ಮೆಚ್ಚಿಗಯುಳ್ಳದ್ದು ಆಗಿರುವಂತದ್ದು ಎಂದು ಸಾಧಿಸುವಂತದ್ದು” ಆಗಿದೆ. “ಸಾಫಲತೆ ಮಾಡುವ” ವಿಚಾರವು “ಪರಿಶೀಲಿಸುವ” ಅಥವಾ “ಅನುಭವದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು” ಆಗಿದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಬೀಕರಿಸಿದಾಗ, ದೇವರ ಚಿತ್ತವು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಪರಿಪೂರ್ಣವೂ, ಮೆಚ್ಚಿಯಾದದ್ದೂ ಆಗಿರುವುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸರ್ಪಿಸುವುದು ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥ ನಿನ್ನ ತಲಾಂತುಗಳನ್ನು ದೇವರ ಸೇವೆ ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ (ರೋಮಾಪುರ 12:3-8)

ರೋಮಾಪುರ 12:3-8ರಲ್ಲಿನ ದೇವರ ವರಗಳ ನಮ್ಮ ಉಪಯೋಗದ ಬಗೆಗೆ ಪೊಲನು ಮಾಡನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ವರಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮತ್ತು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಯಾದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಂಬುದಾಗಿ ಈ ಪರಿಚ್ಛೇದವು ನಮಗೆ ಬೋಧಿಸುವುದಾಗಿದೆ. “ದೇವರು ಕೃಪೆಮಾಡಿದ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಡಿಸಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಿಗೂ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಯಾರೂ ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಬೀರಿ ತನ್ನನ್ನು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ದೇವರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಿಗೆ ಎಂಥೆಂಥ ವಿಶ್ವಾಸಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು” ಎಂದು ಪೊಲನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ (ರೋಮಾಪುರ 12:3). ನಾವು ಅಯೋಗ್ಯರು, ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಶೀಲಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಪೊಲನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ನಾವು ಬಲು ಅಮೂಲ್ಯರು ಎಂದು ನಂಬುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ನಮಗಿದೆ. ಯಾಕೆ? ನಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಧನೆಗಳಿಂದಲೇ, ಆದರೆ ನಾವು ಅನುಸರಿಸುವ ಕೆಳಗಿನ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳಿಂದಲೇ. ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ರೂಪಿಸಿದನು, ಪ್ರೀತಿಸಿದನು, ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮಗಾಗಿ ಸತ್ತನು.

ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ, ನಾನು ವಿನನ್ನು ಮಾಡಲಾರೆನು. “ನಾನು ಬೋಧಿಸಲಾರೆನು; ನಾನು ಸಂಗೀತ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲಾರೆನು; ನಾನು ಸತ್ಯವೇದ ವರ್ಗವನ್ನು ಬೋಧಿಸಲಾರೆನು” ಎಂದು ಸಾಧುತ್ತದಿಂದ ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಚ್ಛೇದ ಇದೆ ಪೊಲನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. “ನಾನು ವಿನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ.” ಸಂಗೀತ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬಲ್ಲೆ, ನಾನು ಸತ್ಯವೇದ ಕ್ಲಾಸನ್ನು ಕಲಿಸಬಲ್ಲೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮೂಲತಹವಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಕೆಟ್ಟತನ, ಅಹಂಕಾರ, ಅಥವಾ ಗರ್ವವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ನಮಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಪೊಲನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅತಿ ರಂಜಿಸುವಂತವರೂ ಆಗಿರಬಾರದು, ನಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಉನ್ನತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವರೂ ಆಗಿರಬಾರದು. “ನಾನು ಸಂಗೀತ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬಲ್ಲೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪೇನಲ್ಲ, ಆದರೆ “ನಾನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಗೀತ ಸಭೆಯ ನಡೆಸುವವನು” ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಬಹುಶಃ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಉನ್ನತಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಆಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಸಂಗತಿಯಾದರೂ

ಅದು ದೇವರಿಂದ ಪಡೆದ ವರ ಎಂಬ ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆತನು ವರಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗಿದ್ದಾನೆ; ಆದರೆ ನಾವಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಅತೀ ಉನ್ನತವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವ ಬದಲಾಗಿ ನಾವು ಮಿತಿಸ್ಥವಾಗಿ ಅಥವಾ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ದೇವರ ಯಾವ ವರಗಳು ನಮಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವರಗಳು ದೇವರಿಂದ ಬಂದವುಗಳು

ಎಫೆಸ 4:11ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಿದೆ, ಅದು ಈ ವರಗಳು ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಆದ ವರವೋ, ಅಥವಾ ದೇವರು ನಮಗೆ ಕೊಡಮಾಡಿದ “ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ” ವರಗಳಾದ ವಂಶಹಾರಂಪರ್ಯ, ವಾತಾವರಣ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿಗಳೂ ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದಾಗಿಯೂ ಕೆಲವು ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಾದವುಗಳೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಒಂದು ವರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಭಾವದ ಬಗೆಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿದಾಗ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯಂತೂ ನಿಜ: ಅವೆಲ್ಲವುಗಳೂ ದೇವರಿಂದ ಬಂದವುಗಳು ಆಗಿವೆ.

ನಮಗೆ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ವರಗಳು ಇವೆ

“ನಮಗೆ ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲ ಅನೇಕ ಅಂಗಗಳಿರಲಾಗಿ ಆ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಒಂದೇ ಕೆಲಸವಿರುವುದಿಲ್ಲ” (ರೋಮಾಪುರ 12:4) ಎಂದು ಜಾಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಳು ವರಗಳನ್ನು ಜಾಲನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ: (1) *ಪ್ರವಾದನೆ*. ಪ್ರವಾದಿಯು ದೇವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿ; ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೂ ದೇವರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಉದ್ದೋಶಿಸುವವನು ಆತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. (2) *ಕೆಲವರು*. ಇತರರಿಗೋಸ್ಕರ ಸೇವೆಮಾಡುವ ತಲಾಂತನ್ನು ಹೊಂದಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. (3) *ಬೋಧನೆ*. ದೇವರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ವಿವರಿಸುವರು ಅಥವಾ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವವರೇ ಬೋಧಕರು. (4) *ಪ್ರಬೋಧನೆ*. ಕೆಲವರು ದೇವರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಪ್ರಬೋಧಿಸುವ ಅಥವಾ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ವರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. (5) *ದೇಣಿಗೆ*. ಕೆಲವರು ಕೊಡುವವರನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ವರವು ಹಣವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು ಒಬ್ಬನು ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಾಗಿದೆ. (6) *ನಾಯಕತ್ವ*. ಹೇಗೋ ಈ ವರವು “ಕೊಡುವ ಸಾಧನ” ಎಂದೇ RSVಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದ್ದು, ಇದರ ಉತ್ತಮ ಭಾಷಾಂತರವು KJVಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ “ಆತನು ಆಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದಾಗಬಹುದು, ಅಥವಾ NIV ಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಅಥವಾ NEBಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ, “ನಾಯಕತ್ವ” ಆಗಿರಬಹುದು. (7) *ಕರುಣೆ*. ಕೆಲವರು ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೇ ಇತರರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವರಗಳು ಮಾತ್ರ ವರಗಳಲ್ಲ. ನಾವೇನಾಗಿದ್ದೇವೋ ಅವೆಲ್ಲ ದೇವರಿಂದಲೇ ಬಂದವುಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ವರಗಳು ಇವೆ ಎಂಬುದು ಮಹತ್ವವಾದ ಅಂಶ ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದು. ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವರು ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದು. ಬೇರೆಯವರ ವರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಾವು ಕೀಳೆಂದೆಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಅಥವಾ ನಮಗೆ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ವರಗಳು ನಮಗಿವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಾವು ಕೀಳಲಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಾರದು.

ನಾವು ನಮ್ಮ ವರಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೃದಯದಿಂದ ಬಳಸಬೇಕು

ಇದು ರೋಮಾಪುರ 12:6-8ರಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ, “ದೇವರು ನಮಗೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ವರ್ತಿಸುವವರಾಗಿರಬೇಕು.” ಕೊಡುವವನು ಉದಾರವಾಗಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಆ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವವನು ವಿವೇಕ ಪುರಕವಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕು (KJV). ದೇವರು ನಿನಗೆ ಕೊಡಲಾಗುವ ವರಗಳನ್ನು ನೀನು ವ್ಯಯ ಮಾಡದಿರು. ಆತನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸು.

ನಾವು ದೇವರಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಇತರರಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ವರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು

ಎಫೆಸ 4:12ರ ಪ್ರಕಾರ, ದೇವರ ವರವು “ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ” ಉದ್ದೇಶ ಕ್ರೋಸ್ತರ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. 1 ಪೇತ್ರ 4:10, 11ರ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಪಡೆದ ಯಾವುದೇ ವರವನ್ನು, “ಎಲ್ಲರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ... ಎಲ್ಲಾದರಲ್ಲಿ ... ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಉಂಟಾಗುವದು.” ನಮ್ಮಿಂದ ಸಹಾಯವಾಗುವ ನಮಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಮಗಾಗಿ ದೇವರ ವರಗಳನ್ನು ನಾವು ಬಳಸಿದ್ದಾದರೆ, ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ದುರ್ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬೇರೆಯವರ ಸದುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಳಸಲು, ಸಭೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲು, ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಸಲ್ಲಿಸಲು ದೇವರು ನಮಗೆ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ!

ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ಸಮರ್ಪಿಸುವುದು ಎಂದರೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿ ನಿನ್ನನ್ನು

ನೀನು ಇತರರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಎಂದರ್ಥ (ರೋಮಾಪುರ 12:9-16)

ಹೆಜ್ಜಾಗಿ ಈ ಪ್ರಬೋಧನೆಗಳು ಮೊದಲು ಆಧ್ಯತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಹವು ಆಗಿವೆ. “ಪ್ರೀತಿಯು ನಿಷ್ಕಪವಾಗಿರಲಿ.” ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎಲ್ಲದರಿಂದಲೂ ಭಿನ್ನವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಜೀವಿತವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಪ್ರಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಈಗ ಗಮನಿಸೋಣ.

“ಪ್ರೀತಿಯು ಕಪಟವಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿರಲಿ”

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವವರಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜಾಗಿರುವವರು ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕರೂ ಮತ್ತು ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. “ನಿನ್ನದೇ ಆದ ಕೊನೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಜನರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಹಾಗೆ ನಾಟಕವಾಡು” ಎಂದು ಜಗತ್ತು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕರ್ತನು “ಯಾವುದೇ ದುರುದ್ದೇಶದ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ನಿಷ್ಕಪವಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಪ್ರೀತಿಯು ಕ್ರೈಸ್ತನ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

“ಕೆಟ್ಟತನವನ್ನು ಹೇಸಿಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಜನಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಿಸಿ”

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯು ಕೆಟ್ಟತನ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆತನಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಚಿಕ್ಕ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರೀತಿಯು ಕೆಲಸಾರ ಕೆಲ ಸಲಿಯಾದುದರಲ್ಲಿ ಕೆಲ ತಪ್ಪನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಕೆಲವರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ತ್ರಿಯೆಯು ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಅದು ಸಲಿ ತಪ್ಪು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸದ್ದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಮೇರೆಗೆ ಇದು ಸಲಿಯಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಪ್ರೀತಿ ಪೂರ್ವಕವಾದ್ದಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಳಜಿಪೂರ್ವಕವಾದದ್ದಾಗಿದ್ದು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುವಂತದ್ದನ್ನು ದೂರಬಿಡುವಂತದ್ದು ಮತ್ತು ಯಾವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಅದನ್ನು ಮಾಡುವಂತದ್ದು ಆಗಿದೆ.

“ಅಣ್ಣಕಮ್ಮಂದಿರಂದು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸಿರಿಣಿ ಮಾನಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು

ತೋರಿಸುವಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಒಬ್ಬರು ಮುಂದಾಗಿರಿ”

ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಆದರಿಸುವವರಾಗಿರಬೇಕು. ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ತೊಡಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಪರಿಚ್ಛೇದವು ಹೇಳುತ್ತದೆ!

“ಜಾಗ್ರತೆ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಅಲಸ್ಯವಾಗಿರದೆ ಆನಕ್ಷಚಿತ್ತರಾಗಿದ್ದು ಕರ್ತನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರಾಗಿರಿ”

ಸಹೋದರರಿಗಾಗಿನ ಪ್ರೀತಿಯು ದೇವರಿಗಾಗಿನ ಪ್ರೀತಿಯು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಕರ್ತನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡದೇ ನಾವು ಇತರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲಾರೆವು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು “ಅತ್ಯನೋಡನೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತೇವೆ,” ನಾವು ಇತರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಮಾಡಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರಳವಾದ ಜನರನ್ನು ಹೋಲುವವರಾಗುತ್ತೇವೆ.

“ಕ್ರೈಸ್ತರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಮಹಾಪದವಿಯನ್ನು ನನಸಿ ಉಲ್ಲಾಸವಾಗಿರಿ,

ಉಪದ್ರವವಲ್ಲ ಉಲ್ಲಾಸವಾಗಿರಿ, ಬೇಸರಗೊಳ್ಳದೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿರಿ”

ಈ ವಚನವು ಕಠಿಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸುವವರಾಗಿರಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಂತಿಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಕೆಟ್ಟೇ ಆಗಲಿ ಮತ್ತೆ ಒಳ್ಳೆ ಜೀವನ ಬರುತ್ತದೆ ಆಗ ಸಂಗತಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವವು ಎಂದು ನಾವು ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವುಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕು. ನಾವು ತಾಳ್ಮೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದರೂ ನಾವು ಇನ್ನೂ ದೇವರಿಗೆ ನಂಬಿಗರಾಗಿರಬೇಕು. ನಾವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ದೇವರು ಕಷ್ಟದ ಸಮಯದ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಆತನ ಸಹಾಕಾರಿ ಕೇಳುತ್ತಾ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ನಮಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಸಂಗತಿಗಳು ಕಠಿಣವಾದಾಗ, ನಿನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸು, ನಿನ್ನ ನಿಶ್ಚಲ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗು, ಮತ್ತು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಾಗಿ ದೇವರಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೋ.

“ದೇವ ಜನರಿಗೆ ಕೊರತೆ ಬಂದಾಗ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರಿಣಿ ಅಧಿಪತಿ ಸತ್ತಾರವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿರಿ”

ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಸುವಾಗ, ನಾವು ಅವರ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಅವರ ಕಷ್ಟದ ಉಪಶಮನಕ್ಕಾಗಿ ಉದಾರವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ನಮಗುಂಟು. “ಅಧಿಪತಿ ಸತ್ತಾರದ ಅಭ್ಯಾಸವೂ” ಸಹ ನಮಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಪತಿ ಸತ್ತಾರದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಕೇವಲ ಭಾನುವಾರದಂದು ಊಟಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಇತರರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಾಗಿತ್ತು, ಹೀಗೆ ಅವರ ಋಣಭಾರವು ಅಧಿಪತಿ ಸತ್ತಾರ ವಾಗಿದ್ದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯಾರು ಇನ್ನು ಸ್ವೀಕೃತರಲ್ಲದವರೂ, ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ - ಅರ್ಥದ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯು ಇಲ್ಲದಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಮತ್ತು ನಮಗಿಂತಲೂ ಬಡವರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವಂತದ್ದಕ್ಕೆ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

“ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವವರಿಗೆ ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿರಿಗೆ ಶಪಿಸದೆ ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿರಿ”

ತನ್ನ ಹಿಂಸಕರ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರ ನೀತಿಯು; ಆತನು ಅವರನ್ನು ಶಪಿಸುವ ಬದಲಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಅಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಲೀತಿಯ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣಲಾರಿ; ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವವರು ಇತರರನ್ನು ನೋಯಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ದೊಂಜಿಯೊಡನೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವವರು ದೊಂಜಿಯು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅತ್ಯಲ್ಪ ವಾಗಿ, ತಮಗೆ ನೋವುಂಟು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅವರು ಶಪಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವೃತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಇತರರನ್ನು ಕೇವಲ ನೋಯಿಸುವ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ತೀರಿತಿಸುವವರ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗದಿರುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆತನು ಶಪಿಸುವವರೊಂದಿಗೆ ನೇಲಿ ದೊಂಜಿಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುವವನೂ ಅಲ್ಲ.

“ಸಂತೋಷಪಡುವವರೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷಪಡಿರಿ ಅಳುವವರೊಂದಿಗೆ ಅಳಿರಿ”

ಕ್ರೈಸ್ತರ ಪ್ರೀತಿಯ ಒಂದು ಗುಣವೆಂದರೆ ಅನುಭೂತಿಯ ಶಕ್ತಿ - ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಅನುಭವಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಇತರರು ಅಳುವಾಗ, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಆತನೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆತನು ಅಳುತ್ತಾನೆ: “ಸಂತೋಷ ಪಡುವವರೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷಪಡಿರಿ” ಈ ವಚನದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯರಾಗಲು ಬಲು ಕಠಿಣವಾಗಬಹುದು. ಇತರರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷವು ಬಂದಾಗ ನಾವು ಕೇವಲ ನಮ್ಮನ್ನು: “ಇದು ನನಗೆ ಯಾಕೆ ಸಂಭವಿಸಿತು? ಆತನು ಹೊಂದಿದಂತದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಕ್ಕೆ ನಾನೂ ಬಾಧ್ಯನಲ್ಲವೇ” ಎಂದು ನಾವು ಯೋಚಿಸುವತ್ತ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಅದರೆ “ನಾವು ಹೊಟ್ಟೆಪಿಚ್ಚನ್ನು ಉಜ್ಜಾಣಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.” ಹಾಗಾದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು “ಸಂತೋಷಪಡುವವರೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷಪಡಿರಿ” ಎಂಬುದು ದಿಟವಾಗಬಹುದು.

“ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಏಕಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿರಿ... ದೂರದ್ದಿವೆಯ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಿಡದೆ ದೀನರ

ಸಂಗಡ ಬಳಕೆಯಾಗಿರಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಂದು ಎಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ”

ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಅವಶ್ಯವಿರುವುದು ಎಲ್ಲ ಜನರನ್ನು ಸಮವಾಗಿ ನೋಡುವುದು ಆಗಿದೆ - ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವರ ತಾಣ ಯಾವುದೇ ಆಗಿರಲಿ. ಬಡವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಗಿ ತೃಣಿಕಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು, ಕೆಟ್ಟಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವರೂ, ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಬಳಕೆಗೆ ಒಳಗಾದವರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ದೇವಜನರಿಂದ ಹಾಗಾಗದು. ಅವರು ಶ್ರೀಮಂತರು ಮತ್ತು, ಬಡವರು, ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಜನರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮನ್ನು

ನೀವು ವೈರಿಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದು ಎಂದರ್ಥ (ರೋಮಾಪುರ 12:17-21)

“ಇತರರು ನಿನಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೀನು ಬಯಸುತ್ತೀಯೋ ಅದನ್ನು ನೀನು ಮೊದಲು ಅವರಿಗೆ ಮಾಡು” ಅಥವಾ “ಇತರರು ನಿನಗೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ನೀನು ಅವರಿಗೆ ಮಾಡು” “ನಾನು ಹುಚ್ಚನಾಗಲಾರೆ; ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಜನಪ್ರಿಯ ಬಂಪರ್ ಸ್ಪಿಕ್‌ರ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವೃತ್ಯಾಸವಾಗಿ ಪೌಲನು ಹಿಂಸೆಗೆ ನಾವು ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಮೊದಲು, “ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನಿನ್ನಿಂದಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ” ನಾವು “ಎಲ್ಲರ ಸಂಗಡ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ” (ರೋಮಾಪುರ 12:18) ಇರಬೇಕು.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲಿ, ಈ ಕೆಳಗಿನವುಗಳನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ: (1) ಎಂದಿಗೂ ಕೆಟ್ಟತನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕೆಟ್ಟದನ್ನು ಮಾಡಬೇಡ. ಬದಲಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವೂ ಆಗಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳು ಮತ್ತು ಮಾಡು. (2) ನಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಪ್ರತಿಕಾರವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಾರದು. ಕೆಲಸಾಲಿ ನಮಗಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಹಗೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಅವಶ್ಯವಾದವು ಆಗಿರುತ್ತವೆ; ಅಪರಾಧಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಮುಖ್ಯತೀರಿತನವಾದ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವೆಂದು ನಾವು ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಮುಖ್ಯ ತೀರಿತನವಾದ ದೇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ! (3) ನಮ್ಮ ವೈರಿಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡೋಣ - “ನಿನ್ನ ವೈರಿ ಹಸಿದಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಡಿಸು; ಅವನು ಬಾಯಾಲಿದ್ದರೆ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡು” ಯಾಕೆ? ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ವೈರಿಗಳ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೆಂಡಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಟ್ಟಂತಾಗುವುದೆಂದು ಈ ಪರಿಚ್ಛೇದವು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ವೈರಿಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಒಳ್ಳೆ ತನವು ಕೆಟ್ಟತನವನ್ನು ಬಗ್ಗುಬಡಿಯಲು ಕಾರಣವಾದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ, ಯಾರಾದರು ನಮಗೆ ಕೆಟ್ಟದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಅದನ್ನು ಅದೇ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗಿಸುತ್ತೇವೆ, ನಾವು ಅವರ ಹಾಗೆಯೇ ದುಷ್ಟರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆತನವು ಆತನ ಕೆಟ್ಟತನದ ಮೇಲೆ ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ತೋರಿಸಬಹುದು.

ಒಬ್ಬ ಕುಡುಕನಿಂದ ತಮ್ಮ ತರುಣ ಮಗನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಜರ್ಜಿನಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ದಂಪತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಓದಿದ್ದೆನು. ಮೊದಮೊದಲು ಅವರು ಬಹು ದುಃಖದಿಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ದೇವವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಭೇಯರಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು, ಆ ಕಲೆಗಾರನೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹದಿಂದಿರತೊಡಗಿದರು ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ವ್ಯಸನ ಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವೇ? ಹೌದು! ಅಸಾಧ್ಯವೇ? ಇಲ್ಲ! ಕೆಟ್ಟದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ವೈರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರಿಗೋಸ್ಕರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಜಗತ್ತು ಗುರುತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮುಕ್ತಾಯ

ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೀವು ಒಪ್ಪುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಿದ್ದಾದರೆ, ಯೇಸು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ: “ಯಾವನಿಗಾದರೂ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬರಲಿ. ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿರುವವನು ಅದನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳುವನು; ಆದರೆ ನನ್ನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳಕೊಂಡವನು ಅದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವನು” (ಮತ್ತಾಯ 16:24, 25). ನಿನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯಿಂದ ಹಿಡುಕೊಂಡಾಗ್ಯೂ, ನೀನು ನಿಜವಾಗಿ ಯೂ ನಿಜ ಜೀವದಿಂದ, ಸಂತೃಪ್ತ ಜೀವಿತದಿಂದ, ನಿತ್ಯ ಜೀವದಿಂದ ವಿಹೀನವಾಗುತ್ತಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ದೂರವಿಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಜ ಜೀವಿತವನ್ನು ಸಂತೃಪ್ತ ಜೀವಿತವನ್ನು, ನಿತ್ಯ ಜೀವವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿ.